

Siyah Süt Ve Kadın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Mart 2020

“anne yani ben yalnızlık kadar çocukçayım
ismimi iliştiirsem kilimlerime beni de çalar mı hırsızlar
kelimelerimi anne yeniden emzir”
(Alıntı)

Siyah sütün dehlizlerinde emziren kadınlar saklı
İşi gücü ve akli fıırarda satırlar ve çocuklar
İssızlığa meylettığım satırlarıma sızan düşler var ve de.
Bir bağlaç olmayı ben dilemedim oysa
Ya da frapan bir düş olduğumu kim uludu ulu orta?
Yapay dünyada radarıma takılı uğur böcekleri
Bir de bir de pespaye düşler, yüce Allah'ım:
Kilit noktası evrenin
Belki de kör noktasına denk düştüğüm
Sevgisizlik ve yalnızlığın.

Mikado çöplerim çalındı önce
Bense bir alıntı kadar değersizdim
Neferi olduğum her duyguda mı sönerdi illa ki
Sevginin ferri bir de elini çabuk tutan ölüm meleği?
Arpacı kumrularına takılırdı bakışlarım bazı bazı
Baltalanan yeminlerim
Yüreğın de mimarisi bir dergâh
Öyle ya seyyah bir imgeydım altı üstü
Ve yüreğının peşinde bir derviş.

Hakkın nezdinde göğe itibar eden melek yüreğım
Kopuk kanatlarında dün omzuma konan kelebek
Şimdi tozu bile kalmadı sefil böceğın.
Bir ayraçtım kimine göre.
Bir vebal bir abdal bir segâh makamı
Anıp da mazinin notalarını
Çalıp da çırpmadım ben asla duygularımı
Zanlar türerken tüten yüreğım;
Öznesi kayıp cümlelerde bir yüklem kadar

Kimliksizliğine dokunan hangi metruk düşse.

Geceden başlayan bir yolculuktan ikametim
Ar damarı çatlamış armutlar
Ve insan görünömlü kâbuslar:
Hani yüreğimi açtığım...
Hani elimi uzattığım...
Sonrasını ne sen sor ne ben söyleyeyim, azizim.

Çıtkırıldım da değildim hani önceden
Sanrıların sancılandığı bir eksen
Eridiğim damla damla
Ermeyi dilediğim hidayete
Lakin varıp varacağım bir kaygan zemin ki
Elimden de yoktu tutan
Elbet Rabbin huzurunda kıldan ince boynum
Aşka adağım
Aşk iken taslağım
İman gücüne sadık bir mazlumdan başka da bir şey değil
Üfleyen rüzgâr
Susan ruhum
Serden geçip de yardan da defalarca geçtiğim
Bir kendimden geçemediğim
Hangi punto ise içimdeki gizeme denk düşen
Hangi rotaysa gözümünden düşen
Hangi rakımsa dona kaldığım ayazında yüksekliğin.

Kardığım sefaletle şahit idi Mevla
Kürediğim adalet ile de denk düşen sevdalı metanet
Elbette merhamet dilendiğim tek makam
Ayrık otu addedilen yüzüm ve sehven tanık olduğum
Nice gizem ki
Satırlara iz düştüm
Yan gözle de bakmadım kimsenin hazinesine
Ne de olsa bahşedilendi bana yüce Rabbimce.

Haznemde soyut notalar
Hazinemse sevgiden yana bol keseden sevdiğim evren
Belki de en müphem varlıktım

Oysaki yalın ve aktı alnım
Dokuduğum hicvinde yalnızlığın
Dokunulmazlığı İlahi Adaletin
Her şerde bir hayır vardı madem:
Hayır, demeyi de öğrenmeden geçen zaman.

İrak olduğum gönüller
Lakin yakındım tüm içinden geçenlere
Şerh düştüğüm her elemde saklıydı ümit madem
Su kanalında yüzen kayık gibi
Batsam da kimi zaman
Bir dip not düşmüştüm ben yıkık yüreğime
Yakan her ateşte devleşen gönlüm ve matem
Hüznüme sahip çıkana şükrettim
Varlığıma ket vuran zalime ah ettim
Düşmeden gözlerimden zaman
Elimde kalan mı?
Ne sen ne ben söyleyeyim, azizim.